

6. П. Пригуза. Субсидіарна відповідальність за доведення до банкрутства у праві України. URL:
http://ekmair.ukma.edu.ua/bitstream/handle/123456789/16667/Pryhuza_Subsydiar_na_vidpovidalnist_za_dovedennia_do_bankrutstva_u_pravi_Ukrainy.pdf?sequence=1&isAllowed=y
7. Субсидіарна відповідальність за доведення до банкрутства у судовій практиці Верховного Суду. Огляд правових висновків Верховного Суду. URL: https://supreme.court.gov.ua/userfiles/media/Ogljad_KGS_VS.pdf
8. Рішення Великої Палати ЄСПЛ у справі «Лекіч проти Словенії» від 11.12.2018 (скарга № 36480/07). URL:
[https://hudoc.echr.coe.int/ukr#{ \"fulltext\":\[\"36480/07\"\],\"documentcollectionid2\":\[\"GRANDCHAMBER\", \"CHAMBER\"\],\"itemid\":\[\"001-188268\"\]}](https://hudoc.echr.coe.int/ukr#{\)
9. Рішення ЄСПЛ у справі \"Бусуттіл проти Мальти\" (заява №48431/18). URL:
[https://hudoc.echr.coe.int/ukr#{ \"%22fulltext%22:\[\"%2248431/18%22\"\], \"%22documentcollectionid2%22:\[\"%22GRANDCHAMBER%22\", \"%22CHAMBER%22\"\], \"%22itemid%22:\[\"%22001-210281%22\"\]}](https://hudoc.echr.coe.int/ukr#{ \)
10. В. Махінчук. Субсидіарна відповідальність кінцевих бенефіціарних власників (засновників, учасників, акціонерів) і посадових осіб за зобов'язаннями юридичної особи – боржника: проблеми теорії і практики реалізації доктрини зняття корпоративної вуалі: монографія. Київ: Юрінком Інтер, 2020. 280 с.;
11. Кодекс України з процедур банкрутства № 2597-VIII від 18.10.2018р. URL:
<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2597-19#Text>

УДК 336.4

Гернего Ю. О.,

д. е. н., доцент,

доцент кафедри корпоративних фінансів і контролінгу

ДВНЗ «КНЕУ ім. В. Гетьмана»

Дуба М. І.,

д. е. н., професор,

професор кафедри корпоративних фінансів і контролінгу

ДВНЗ «КНЕУ ім. В. Гетьмана»

ДОСВІД ПРОТИДІЇ БАНКРУТСТВУ В УМОВАХ ПОСИЛЕННЯ ЕПІДЕМІОЛОГІЧНИХ РИЗИКІВ У США

В умовах сучасності виникла низка маловідомих до останнього часу викликів, що пов'язано із важкою епідеміологічною ситуацією у світі, яка викликана поширенням пандемії COVID-19. Експерти називають поточну кризу однією із найважчих, яка відбулася протягом останніх 100 років та є порівнювальною із ситуацією часів Великої Депресії. Зокрема, до недавнього часу у світі не існувало проблем із особистим відвідуванням бізнес-подій, організацією бізнес-зустрічей та підписанням договорів. У світі спостерігався стабільний розвиток інфраструктури, що дозволяло активізувати співпрацю на регіональному та глобальному рівнях. Натомість, загострення коронавірусної кризи створило проблеми для представників багатьох індустрій, які звикли працювати «офлайн». Такі проблеми характерні для усіх без виключення економік, в тому числі для представників бізнесу, які здійснюють свою діяльність у США. В свою чергу, зважаючи на поточну ситуацію, особливої актуальності набуває дослідження прогресивних зарубіжних практик протидії банкрутству.

В результаті опитування, проведеного американськими аналітиками у 2020 році з-поміж близько 5 800 представників МСБ, визначено, що близько 43 % опитаних представників бізнесу були змушені припинити свою діяльність на період кризових обмежень. Представники бізнесу відмітили, що подолання існуючих труднощів можливе лише, спираючись на відповідні законодавчі ініціативи та заходи економічної підтримки підприємств [1; 2]. Крім того, у 2020 році американські аналітики оцінювали ризик банкрутства, зважаючи на розмір суб'єктів бізнесу. Зокрема, згідно прогнозів наслідки коронакризи

будуть особливо гострими для малих та середніх підприємств, що пов'язано із браком їх фінансової стійкості, ймовірно значною часткою постійних витрат. Одночасно, великі корпорації мають змогу протистояти банкрутству самостійно за рахунок накопичених раніше ресурсів, що однак не зменшує негативних впливів епідеміологічних ризиків [3].

Натомість, згідно статистичних кількостей заяв про банкрутство у США протягом 2020 року навіть зменшилася у порівнянні з аналогічним періодом минулого року (рис. 1).

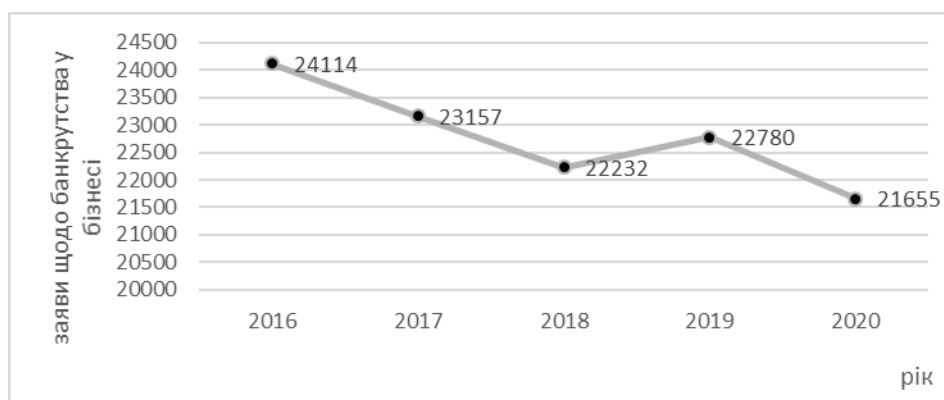

Рис. 1. – Динаміка банкрутства бізнесу у США*

* Джерело: [4]

Поряд із зменшенням кількості заяв про банкрутство бізнесу у 2020 році, відбулося також зменшення заяв про банкрутство від представників громадського сектору США. Одночасно, спостерігалось збільшення кількості заявок щодо реорганізації на 18,7 % [5]. Варто зауважити, що наведені вище тенденції стали можливими завдяки розбудові та пристосування до складної епідеміологічної ситуації національної системи протидії банкрутству.

Для протистояння банкрутству за часів коронавірусної кризи у США було ухвалено пакет комплексних заходів економічної підтримки, який, зокрема, передбачає можливість отримання фінансової підтримки та задіяння економічних стимулів для протидії пандемії та подолання її наслідків на суму понад 2 трлн. доларів США. Експерти називають цей пакет найбільшим пакетом економічної підтримки в історії США. Крім того, близько 500 млрд. дол. США виділено американським центробанком - Федеральною

резервною системою (ФРС) для цілей фінансової підтримки проблемних компаній шляхом кредитування у рамках урядової програми. Підтримка МСБ здійснюється зусиллями Адміністрації з питань малого бізнесу (SBA) і програми захисту оплати праці (PPP) через механізм кредитування. Мінімальний поріг позики у рамках цієї програми підвищено з 2,7 до 7,5 млн. дол. США для однієї компанії [6].

Загалом, експерти виокремлюють три панелі пропозицій, інструментів та заходів політики протидії банкрутству. По-перше, пропонуються можливості залучення прямих грантів з метою блокування спадів та попередження банкрутства компанії. Друга панель стосується заохочення позасудової реструктуризації, включаючи субсидії для цілей реструктуризації боргів. Третя панель полягає у розвитку інструментарію в частині модифікації процедур банкрутства, зокрема спрощення процедур ліквідації компанії та реструктуризації, збільшення кількості судових інституцій [3].

Таким чином, досвід США в частині протидії банкрутству в умовах посилення епідеміологічних ризиків є доволі успішним та результативним. Тому, подібний досвід є вартим уваги в контексті визначення перспективних напрямів протидії банкрутству в інших країнах світу, проведення теоретичних досліджень та аналітичних оцінок стосовно даних питань.

Список використаних джерел:

1. Bartik W., Bertrand M., Cullen Z., Glaeser E., Luca M., Stanton Ch. The impact of COVID-19 on small business outcomes and expectations. PNAS. 2020. Vol. 117(30). p. p. 17656-17666. doi: 10.1073/pnas.2006991117.
2. Verikios G. The dynamic effects of infectious disease outbreaks: the case of pandemic influenza and human coronavirus. Socio Econ Plann Sci. 2020. Vol. 71. URL: 10.1016/j.seps.2020.100898
3. Sizing up Corporate Restructuring in the COVID Crisis Robin Greenwood, Benjamin Iverson, and David Thesmar NBER Working Paper No. 28104 November 2020

4. Annual Bankruptcy Filings Fall 29.7 Percent. United States Court. URL: <https://www.uscourts.gov/news/2021/01/28/annual-bankruptcy-filings-fall-297-percent>
5. O'Connor M., Hudgins Ch. Coronavirus-era bankruptcy surge heavily favors reorganizing over liquidation. S&P Global. Market Intelligent. URL: <https://cutt.ly/Wns4rEP>
6. Як світові гіганти рятують бізнес від банкрутства через коронавірус. Deutsche Welle. Електронний ресурс. Режим доступу: <https://cutt.ly/7nuT4gq>

УДК 336.71

Іванова Т. Г.

*кандидат економічних наук, доцент,
докторант кафедри банківської справи,
ДВНЗ «КНЕУ імені Вадима Гетьмана»*

**САНАЦІЙНИЙ МЕХАНІЗМ ЩОДО ЗАПОБІГАННЯ
БАНКРУТСТВУ БАНКІВСЬКИХ УСТАНОВ ВАІL-IN ЯК ІНСТРУМЕНТ
ОЗДОРОВЛЕННЯ ФІНАНСОВОГО СЕКТОРА ЕКОНОМІКИ**

Глобальна фінансова криза, що розпочалася в 2007 році, дестабілізувала всю світову фінансову систему. Найбільш негативні наслідки зазнав банківський сектор. За оцінками експертів МВФ, прямі витрати урядів на покриття збитків великих банків в період глобальної кризи 2007-2010 рр. були значними, а саме: в сукупності їх оцінювали приблизно в 25% світового ВВП. Оцінки витрат урядів окремих країн на рекапіталізацію системно значущих і великих банків варіювалися в широкому діапазоні: від 44,2% в Ісландії, 41,4% в Ірландії, 30,5% в Ізраїлі, 14,5% в Японії, 13,5% в Нідерландах, 10,0% у Великобританії, 9,3% в Люксембурзі, 5,1% в США та до 2,7% ВВП в Німеччині [1, с.20].